

Utr. Den är $2\frac{1}{2}$ aln lång och $1\frac{1}{2}$ aln bred
fräsmörs. Den liknade ett avslutat rör (tunnor) På
vinden sidaen utta en rund bäge på ändan. Men hade
förl gjort ett stativ bestående av två längsgående
och brängående planor eller färmänder som hette samma
dessa. Över dessa hade man sedan spänsl förl näb.
Som hölls utspänd av förl ovanförmede bager,
och sedan en slasa, som gick över bryggan på längs
på den ena sidan till den andra. Därmed kunde
det hålla, att man satt dit ytterligare brad
eller tre bager mellan första och sista bager.

I blande hundre del händer, att de sätta
en aln ifrån varandra. Som material till
stativet använde man frukt- eller metall-
stavar. Spålvä nälet var gjort av 12 häderl
garn. Det gick 38 märkor på en aln och det
blev därför ett öglund på en halv en.

4251

mellan svart brunt. Man hade till att mycket fin-
mådig mat (frön) och till störe förtur använde
man gress grovtörn. Men ibland hände det hänta,
att man i stället för gress använde galvaniserad
stålplåt. Men mest var mycket starkt material.
Sånen är mycket starkare än stålplåt, där detta
sätter mycket fort. Om man töcknade gresset ut,
hände det rass i manus älde.

Sådant gress gjorde jag ofta. Men hundar det
vinterkrutlarna. Om man hade dragna trömmar
bedrägn, så använde man dem till att lägga
sin mat eller göra noga.

När gör man den ej spårar längre utan
höger den färdiga. Det blir då tillfog som att
göra del spår, när sköt om man ej har reda
eller sätta på gresset.

När man använder glösen, så bor man honom

2

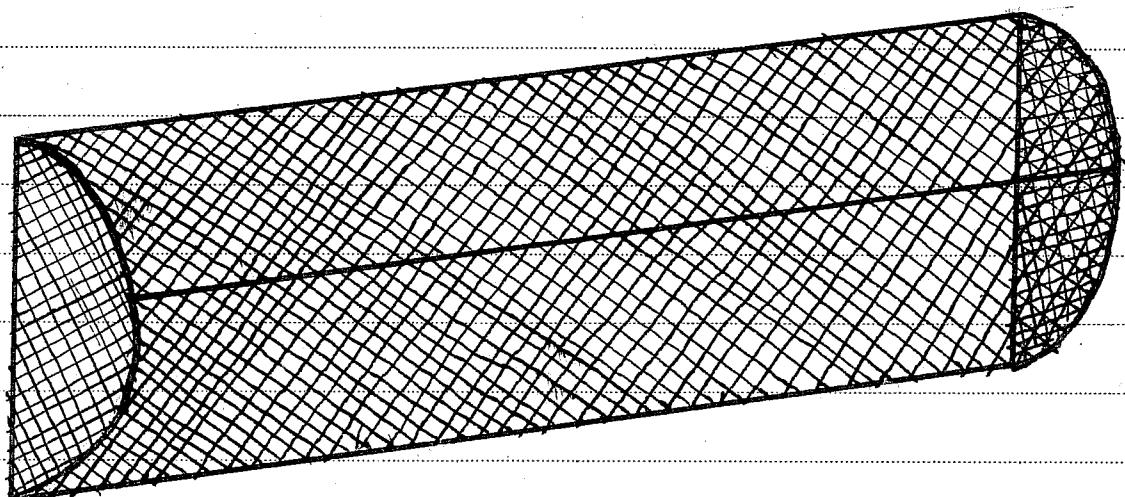
3

slag att de båda längs och bredd sedorna är blända
 med fräd (nat) under ~~sundet~~ hela undersidan är
 öppen. Men höll dåför glevs med den öppna sidan
 ut åt på båden och sedan gällde det nu att den
 närmast fisken in i den lastigt ta upp den. För att
 komma fisken in i denna, gick del avsoluta in om
 på den omstratta sidan med en ståle och stötte
 i vassen för att rhinomus fisken in i den. Men
 fiskade givetvis vid strandbädden, varvid man
 höll glevs på bottnen eller ett stycke längre
 ut. Sista fiske kunde man utöva vid vilken
 tid jo dega som helst. Den fisk, man mesh
 vid var al. På stranden stod en balja, som man
 lade fisken i. Ibland kunde försäkra mynghel
 al, som var myndefelt. Sånt var en ubräg
 som man alltid kunde tillgå, om man ej hade
 någon snab till middag. Men gick bort ut och

Om hörnade ej några glas. Men hunde få båden på 1½
kg och den hörnade det sent in öre om halvveckan för båten
och sätthunden öre för stora fisk.

Men fiskade vanligtss med glis i enig mind
om hunde hälls på ända till september. Det
var på dagen och på kvällen men fiskade, ofta så
länge det var lyft. Det var best. detta förde ej
på att man att de fiskar nu så mycket menea
att hinnan den fisket förra därför rätt mycket
vana.

4251

Gliu.

Skriv endast på denna sida!

5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

4251

Gjuter klossaturs fiskele men onyxel med lyxtra.

Det bestod av öre smal del av gne och mida
en platt, utbredt del, som hade form av tre till
fem eller sex utlöpare ^{utlöpare}, som i sitt ände
vitàde med en spits. På dessa sista sedan
tre till fyra ^{fyra} taggar, som sträckte sig rakt ut ^{med} från
utlösarna. Vissa var e hår ca. lång. När
man nu högg hetteft efter allt, så fastnade de
på kroksarna och kunde ej komma under. Det var med
på vintern man fiskade med lyxter. På dessa
tid var dem onyxel kalla att det kunde hänta
att isen låg enda på november till mars.

När man nu skulle lyxtra, så högg man
fäst med ryka en flera meter lång närra
viken. Sedan satte man lyxtran på ett
stake, som var x:a sex åtta meter lång. På denna
kunde man med den enda gärda längd man i

vätsel. Men vad är ganska dyrt nu. Sedan
gällde det att rasa kvick i hunden. Då sätter den
på "lyftan".

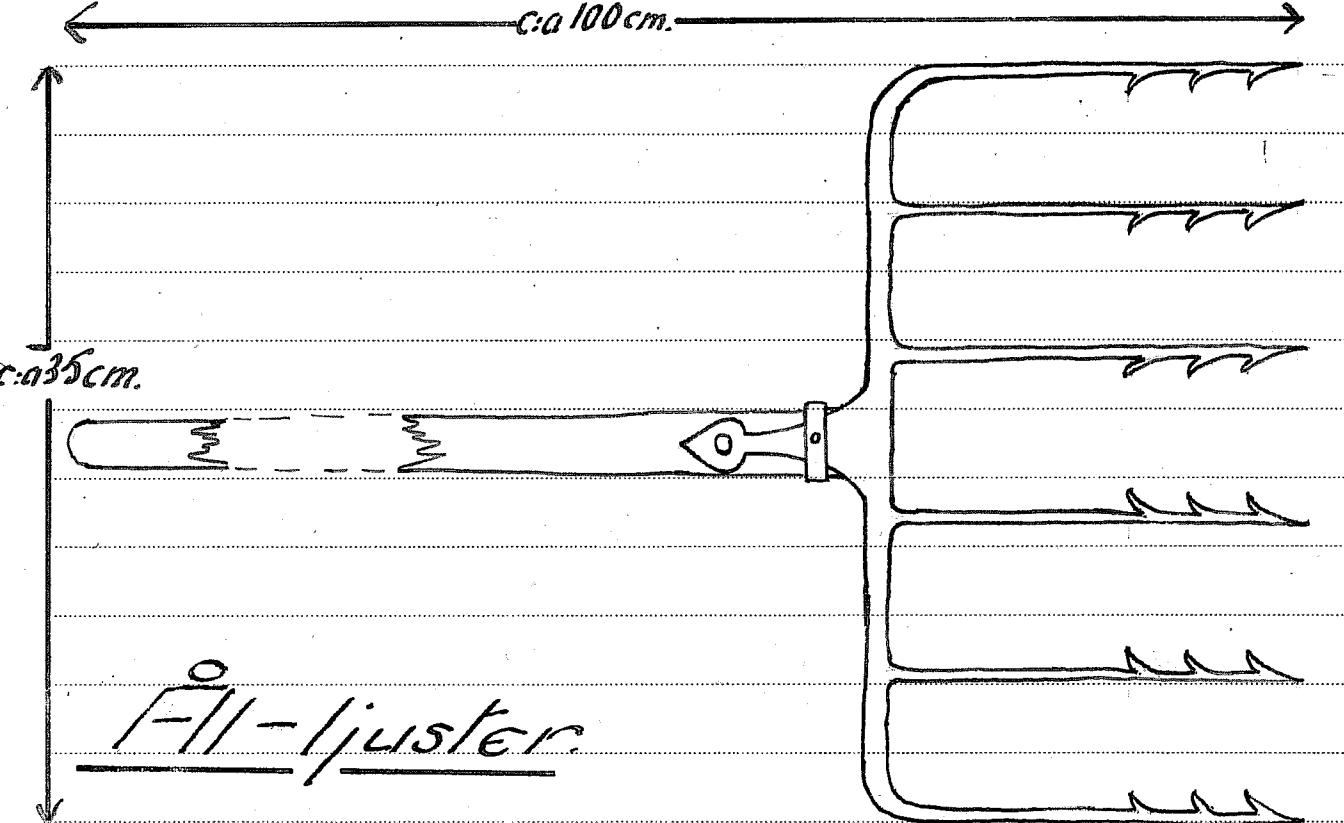
När man sitter med lyfta längre. Men
det finns en sak att göra, då han är onödlig. Det
sittrar han med den utmed shandraden och om
han är svaghet kvick och kryper hastigt ned
på benet, så hinner han ha tids med sig och
den får nästa åter.

Nägt länge till bross har man ej användt
med lyftning.

Man sittrar mest om dagen. Man går aldrig
från sängen och hoppar inte långt, att det var
så snölt, att man ej väntade gå längre för att
ej falla i hålet.

4251

c:a 100 cm.

Fjäl-ljuster

8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Men slutar på diö- och botten-fiske. För tätte men alltid garnen på botten, så länge den varma tiden. Stod på. Vattnet har ju fort bli värme runt om hatt. Sås körer på vattenströmmar. Botten-foden drukas vara nördlig medan det är sydlig him i ovän-vattnet.

Sillaggen Men råkna med döende 3 maskor. Men storlek, att del gav 25-32 bord på alnen. Del blir häften på många maskor, då del gav 2 maskor på ett bord. Några var 1200 maskor långa, men nästan varo ända till 1600 smalna. Det var längst stycket hallas föllett halv garn. Ord häden stycket vilda till femtonas allra ett hellegata. Men man råkna haustdäckingen ned de frå. De är 280 för djupa. Detta gäller spec. diögarnen. Botten garnen därmed är endast 240-250 bord djupa.

Tagen tillrad spjunes mellan öra - och rendekant. De
 är här grova. Tövskanten på filmen sitter "höst-
 fläv", i rendekanten sten eller blz. Stenen faste
 med med handen men blzet, som man yder dämpa
 ibland, syddes men sällan på. Palmarna var
 gjorda av 1/2 och 9 bors garn. Sittla var bomulls-
 garn, som man hämtade från Tyskland. Sedan
 använde man garn, som man fick från Holland.
 Det var hög-videl eller nättsnäck, värste videl
 hälles bryplegel. Men använde vanliga nr: 150
 och 60 setthadef garn efter sovushl mat. Det
 är mycket förd vingföt som sybröd. Fötul
 bind man nätsnäck. Unda de långa vinter-
 kritarna, då man ej hade något att göra,
 satt man om knöll eller legde under mat.
 Men många gång blev det lika dyrl
 som att köpa det färdig. Vil fauns den

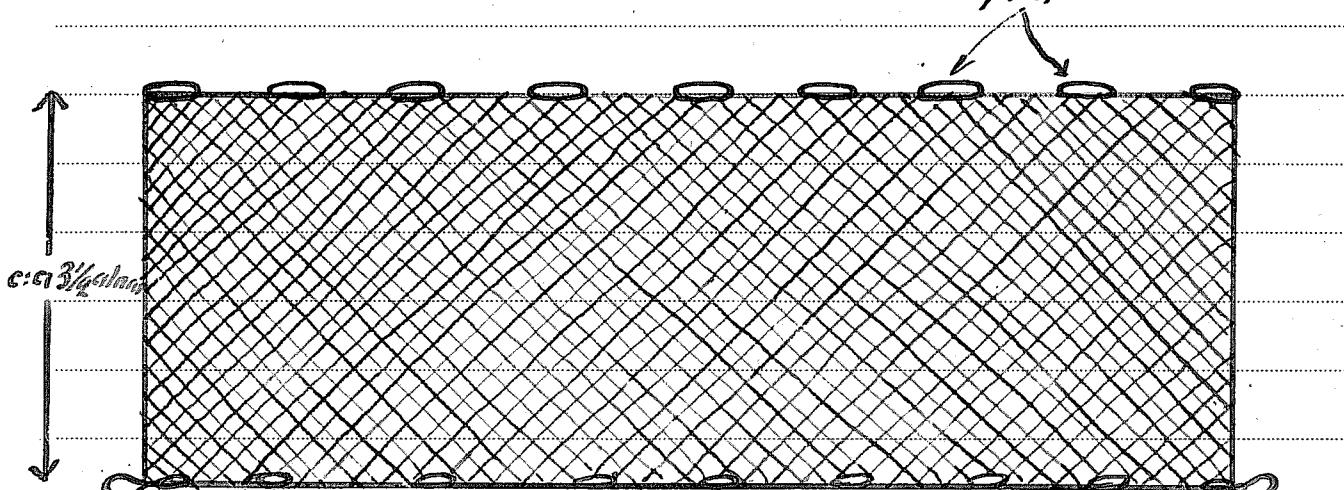
Som hand ett gjen på en vecka eller fjorton dagar,
 ibland tro del längre tid, ända till en
 minad. Här berodde på hennes dubbig vana van
 att hon myckel man hade i övrigt allt rösta.
 Men hade en räkfull sorts vindmålar som
 man använde. Den var ungefärlig 20 cm lång
 och 2 cm. bred samt dessutom hade man i dess
 spets en u-formig fotdämpning. Den bestod med
 en spets. När man skulle bända måten, så
 lade man garnet på en kaapa eller viiga och sätte
 myckade man den på målen. Hon hade vidare
 ett bord av ekon eller trä, som man lade garnet
 på och rättar sagt visade om. Hittat gjorde man
 vad stor, som man önskade, att snapholmarna skulle
 bli. Efter var tætta låg om 2 tum höjd om
 1/2 tum bred i syngegen om dessutom frambrölle den
 omkring änden. Man skulle föra bord att vindmålar,

Om var större eller mindre, allts efterdiam men
önskade att marknaden skulle räcke 25-28 bkr.

I bland började man fiska till seder i
april, när man hade kännung av den. Efter
började man på allra riktigt fiska till ihe
försom & slutet på juli ellers början eller
mitten av augusti. Da g hade vittnat
börjal soalna i Sundet och därför deng
gillen sig dit. Klib ai en händ i ablayde,
att siller häller sig under, da läge vatnet
är varmt. Först næ del blu klygl, börja selle.
Känner att röra på seg.. Men sätte ut
gafflen på krallen. I bland tog man den upp
genast, ibland låt man man den slå och
driva över matten fästa vid båten. För
att bemärka ändarna har man valare
eller lanternos.

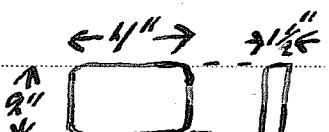
4251

G:a/Dalrar

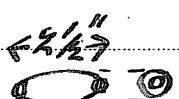

Sillagarn.
(Sillanärring.)

bly

Får.

Bly.

13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

Fog har vunnit och fiskat från Arbrå till om Moen. Vi kände på förra vinterdagen hemifrån om vad varor
vi skulle få som mat. Såg för vi kom dit,
och detta är vad vi gick in i lata den där övre hela
natten till följande morgon, där vi tog upp den.
Som fiskebål användes en 24-25 fot lång
båt. De flesta däckade typer har funnits och längre
jag minns, att 70-80 år. Före hade man
däckade båtar. De använde man mest
om "laskbåtarna" som man hittade stor
med. Som segeltrade man vanliga bomulls-
segel. Detta särskilt då gjorts av bomullstyg, n:o 2
eller 3. Ut de större seglarna använde man n:o 2-3. Detta
segel varav ju vanligast av flera segeldukar,
ibland 5,6-8 bitar. Detta är berövande på båten
stort. Segel man vill ha då ditta rätta sig
efter båtens storlek. Dubben var en eln bred.

Nägra färare gjorde sén segel ejder men de
fösta hörde den färdiga hos Segeltörnaren, som
var speciell kunnig i segelskönad, spec. hos
Sjöbaps i Malmö. Thantens på segler gick litet,
om var gjorda av kamps.

På min färabåt fanns både stor-segel och
jord. Den sistnämnda fallt över stor-seget ett topp-
segel. Detta var ären gjort av en mästare.
Stor-seget hissas upp i moten med en stäg.
Men hade klev rane orsak. Detta var gjort av
en annan mästare tydligen mer vänlig
då det gick.

Förändringen i dessa är vanligen storbrantare än
öllagarna. De är med avseende å maktörhöjden
bundna med 10 - 11 bräns gam, allt per aln. Det
finns både vridbanta (stor - onesida) och att mindre
vridbanta näb. I dessa kan man förga både
kubbbor, torsh och örn har man få en eller en
gådda också stortit. Det finns både smal och stora
öderns från ett par kg - till sex kg. slyrhet
Örten (gurten) är 160 "örn" lång med en
fann mellan rägljsten.

På överkanten av talnen sitter flai och på
underkanten har man gj. bly utan sten.

De är sätt-gam medan öllagarnas användes som
drivgum. Sed man använder sten i under-
talnen är de förtagna att draga efter teg.

På öllagarna har man bly där. Detta gör man
synt i hand. Man har till formen av trädar

passig storlek och sedan smärtar man blz i dloss
frimai. På överflänen har man den ovan sagt
"fladstork", ett mycket lätt hårdrag, som liknar
kork. Detta importeras antagl. från Ryssland.
Materialeh är vanligh m: r 50 och 60 sex brädgl garen
men i tältnarna är det kampa. Det finns även
tältnar, gjorda av bomulls garen. Det är emulsticid
bort med kampa, då det ej föres föd sig myckel.
Det är även myckel starkare och kan sig därigenom
bättre. Fladstorken är ungefärl 2 $\frac{1}{2}$ fun lång
och 1 $\frac{1}{2}$ fun bred. Stora sittar i hakan. Man
använder ofta tåslit bomulls garen. Det har
garen är liks med 1500 maskor. Det är
den viktig längden på näset. Kötter al-
göras av det brädgl grovt bomulls garen bland
det sitter en fladbit på varje sida. Maskornas
storlek är 10-14 bor per aln, varvid den frid

Nära ob. Spendegårdens är 10-11 bor på aln, medan
torsdagsgårdens mader är 13-14 bor per aln.

I vifan över stiel på gården har man örhängen
på ulor och dess läge är all man han bättre
känner dem. Dessa kallas även "flöder". Det består
endast av några rätt stora kochmöror som
hats orange mandlar i rad, en fyra eller fem
stycken på en r:a 2 meter lång häpp. I stoppen
på dessa har man som ytterligare hängmärke
satt en flagga vit eller röd. Om natten har
man s slatet för flaggorna placerat de lanternor
föllunder vid häppens spets. Man har s:ta ha
vagnar som libbar en bog. Den har sittande på
mittet på häppen förlitad till monterade brättil, ibland
ställd med plats. Men man emellett många
andra ting.

Barnen impregneras genom att lekas i bället
 Först körde man sina garn i en gryta, som fanns
 i Anders Nilssons byggnad. Men år 1907 byggde
 Ondra redskapsfabrik hanens inlogg om i den
 Omurade om en även upp en gryta där bärbar
 man nu sina garn. I grytan går det in 240 liter.
 Den är nära en meter djup och lika stor i omkrets.
 I denna lade man en 20 kg. bals och 7 kg. soda.
 Sedan körde man upp handrengör och när den
 hade blitt fullständigt upphettad, så lade man en
 garn i. Det fick ligga i en timme minuter eller
 en kvart, och efterom man önskade. Men
 brukade aldrig bärba garnen vid gängor om
 det. Dess på vintern, innan man började fiska
 om det på hösten. Dessa toner kunde det hänta
 att man körde dem en eller ett par gånger
 till, men man kunde väck ut i regn vädret

Eklöv
Bara
Lomma
av 1934

4251 *Frit. E. Frithiofsson*
Per. Lars Svedsson
Född 1858. Tömmar

Han gärne blivit väta (naja) ungdom, då
gåd hanke baktningen av om det möte man
ägde kolla den. Den baktningen överdeas
av med en brun fång.

Sittn fälde vi antecken hemma i Lomma eller.
Om det var stor last sill, såg gick vi till
Malmö med den. Det var fridtidsvis mångat,
om tog hand om den. Man fick där upp den
0:50 - 1:50 för valen. Det var mycket olha.
Var det oft om fäb, så hände man få mera
fris den, en vad eldu tre kronor.

Detta den stora fiskeläten hade man en liten
tät, en gammal spipa. Den var spetsig i båda
ändarna. Det hunde fynda en och annan,
som hade en Blekingsska. Den är smal
i den änden, medan aldrig spetsa är myckel.

Skriv endast på denna sida!

20.

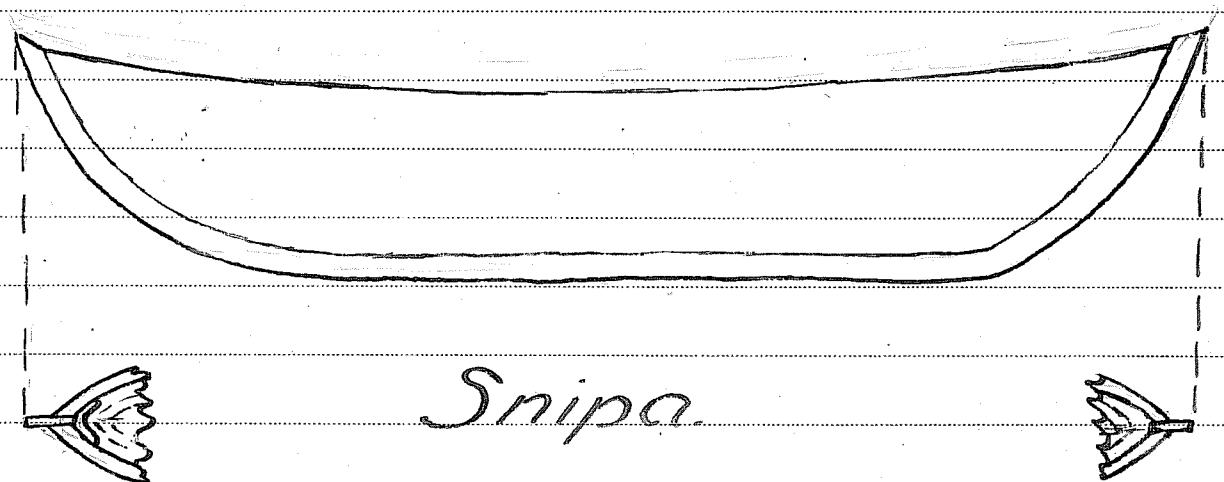
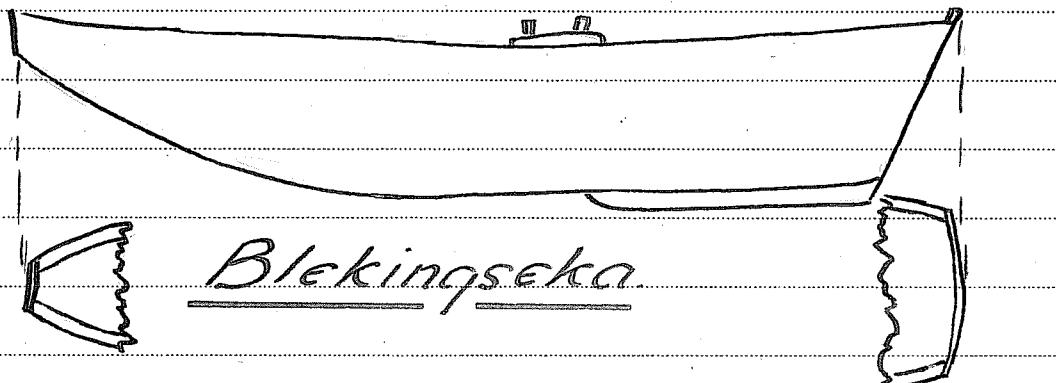
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

20

an

4251

Skriv endast på denna sida!

21

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

21

Bred.

Man hade 8-9 bord i en dös ^{minna} lat. Men
var klinkebyggd. Den fanns med ära om
men både ören tegel på den. Men då hade
man endast stor tegel och fock medan stopp-
tegel och klippare var vita.
Seglen är gjorda av bomullssat.

Flera - torka - gäv sattes omkring på djupet
vatten, ibland på ovanländ "isolarna" så att
överkanten på törnarna stod i vatten.
Silla gäven drogs därmed med skinnan. Sed
man satte ut dem, var den ena ändan
fäst vid båten, den andra fäst vid båten, i fören och
sedan placerasade man ut alla sina toll
gäv (nab) med hjälp av snijan. Torka
dandia ända sätte man en valare med flagga

eller lanternen på, om det var nattetid men
satte ut den, vilket var ofta fallit. På
en sälla gång var både gamla och unga med hemmen.
Om det kunde hända, att om den var stark
var kunde hämma ända ner mot Falsterbo
eller Mörn.

När heller sätta gännen för billanärringen, medan
men alltid talas om Torke eller Spindelgänen.

I sina flundrar gick hunde man även far en om
årenas värme. Men gick i bland i dem litor
fjällen. Kenna försökte man drevat. med wol.
Han använde då till den dag han, s:a 500
fanvar. Vid denna var fästade små tassar,
på vilka var om en var förted (med torphälkor).
N:o 1 o 2. Man hade en 4-500 krokar och
dessa sattes på en $2\frac{1}{2}$ alns (-en fanvar) av-
stånd från varandra. Antalet krokar berodde
på, hur många "gåvor" man hade.
Han fiskade utflingen vanligt på vintern.
Med en yxa knöppte man en stor bandur i isen.
Om sedan lade man över krokarne i dessa
nära. Sådan fiske kunde man bedriva
nesten hela dagen. Men lade nu den för
låtar på för morddagen. Om sedan tog man ^{vitt} klossen
på eftermiddagen.